

- naruszenie art. 2 rozporządzenia nr 1258/1999, ponieważ zaskarżona decyzja została zastosowana w niewłaściwych okolicznościach, zważywszy fakt, że nieprawidłowości stwierdzone przez Komisję są niedostateczne;
- naruszenie art. 2 tego rozporządzenia oraz wytycznych w zakresie obliczania skutków finansowych przygotowywania decyzji o zamknięciu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 158, z 8.7.1995, s. 6).
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 792/70 z dnia 12 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 94, z 28.4.1970, s. 13).
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, z 26.6.1999, s. 103).

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 14 grudnia 2007 r. w sprawie F-21/07 Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 6 marca 2008 r. przez Luigi Marcuccio

(Sprawa T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

W każdym przypadku:

- uchylenie w całości i bez wyjątku zaskarżonego postanowienia;
- stwierdzenie, że skarga w pierwszej instancji wniesiona została przez stronę wnoszącą odwołanie w terminie;
- stwierdzenie, że skarga w pierwszej instancji była całkowicie dopuszczalna.

tytułem żądania głównego:

- uznanie wszystkich żądań zawartych w skardze wniesionej w pierwszej instancji;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz wnoszącego odwołanie zwrotu wszystkich kosztów środków prawnych i honorariów poniesionych przez niego w związku z postępowaniem w pierwszej instancji oraz postępowaniem odwoławczym w niniejszej sprawie;

tytułem żądania ewentualnego:

- skierowanie niniejszej sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej, w celu wydania ponownie rozstrzygnięcia w innym składzie co do istoty sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty odwołania:

1. Całkowity brak uzasadnienia w kontekście mylnego rozróżnienia pojęcia zaistnienia zdarzenia powodującego powstanie szkody, o którym mowa w art. 288 akapit drugi (poprzednio art. 215) traktatu WE oraz pojęcia szkody;
2. Naruszenie art. 288 traktatu WE, art. 46 akapit pierwszy statutu Trybunału Sprawiedliwości, art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), zasady pewności prawa, prawa do ochrony sądowej oraz prawa do rzetelnego procesu;
3. Błędne, nieodpowiednie i nieracjonalne wykładnia i zastosowanie pojęcia daty rozpoczęcia upływu terminu czyli *dies a quo* w celu określenia rozsądnego terminu dla wniesienia skargi na podstawie art. 288 traktatu WE;
4. Całkowity brak uzasadnienia, również wobec całkowitego braku dochodzenia oraz naruszenie art. 90 regulaminu pracowniczego i odpowiednich ogólnych zasad prawa w kontekście analizy upływu terminu przedawnienia skargi na podstawie art. 288 traktatu WE;
5. Całkowity brak uzasadnienia w zakresie stwierdzonego spóźnionego wniesienia skargi na podstawie art. 288 traktatu WE przez wnoszącego odwołanie;
6. Naruszenie art. 235 i 288 traktatu WE w odniesieniu do właściwości sądu wspólnotowego w zakresie skargi o odszkodowanie oraz nieuzasadnione, arbitralne i nielogiczne odejście od odpowiedniego orzecznictwa;
7. Naruszenie zasad dotyczących rzetelnego procesu, w szczególności tych ustanowionych w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności.